

Martina Homolová: Užití efektivní komunikace v mateřské škole typu montessori a v církevní mateřské škole

Pečlivě zpracovaná práce čítá celkem 111 stran, obsahuje osm obrázků a sedm tabulek. Citovaných zdrojů je celkem 28, což je pro práci daného rozsahu postačující. Členění práce velmi výstižně vyjadřuje gradaci od obecného ke konkrétnímu.

První kapitola nahlíží potřebu rozvíjet tzv. efektivní komunikační dovednosti, na jejichž pozadí se ukazuje, jak rozšířená a vynalézavá je jinak u vychovatelů manipulace. Přesto však autorka přiznává, že i neefektivní komunikace někdy dosahuje příznivých výsledků (s. 10). Autorka také vhodně spojuje problematiku komunikace s Maslowovou teorií potřeb.

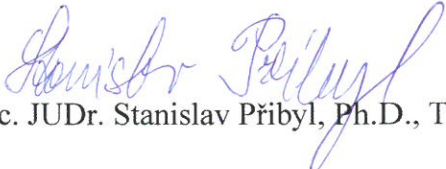
Ve druhé kapitole přechází autorka k oficiálnímu dokumentu, totiž Rámcovému vzdělávacímu programu pro předškolní vzdělávání a tvůrčím způsobem aplikuje možnosti efektivní komunikace, umožňující naplnění představ tohoto programového dokumentu. Tím také poněkud oživuje abstraktnost, jemuž se oficiální programové dokumenty nemohou vyhnout. U citace zákona je třeba dodat označení publikačního věstníku, tedy zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (s. 35).

Třetí kapitola se zabývá dvěma proudy alternativního školství, totiž školstvím podle metody montessori a školstvím církevním. Zdá se, že „kosmická“ výchova v metodě montessori vykazuje kvazireligiózní, gnostické rysy; autorka zde uvádí i spojitost s Komenským (s. 61). Program Katecheze Dobrého pastýře je pevně zakotven v katolickém pravověří a usiluje o velkou názornost i o sepjetí s liturgickým a svátostným životem církve. Je zajímavé, že také tento způsob výuky je zařazen mezi alternativní, ačkoli po dlouhá staletí byla jeho obdoba standardní součástí výchovy celých generací.

Konkrétní aplikaci poznané a podle P. Kořpívy popsané metody efektivní komunikace pak představuje autorčin výzkum ve dvou mateřských školách, jedné inspirované metodou montessori, druhou pak metodou Katecheze Dobrého pastýře. Autorka v nich absolvovala strukturované zúčastněné pozorování, všimla si práce pedagožek a pokusila se utřídit a kvantifikovat výsledky své práce. Sestavila pozorovací arch s kategoriemi efektivních komunikačních dovedností, výsledky pozorování zaznamenala do tabulek. Důležité je, že autorka nesledovala účel porovnávat, které z mateřských škol je „lepší“, respektovala odlišnost jejich zaměření.

Je zřejmé, že práce nebyla zpracována ve chvatu, je v ní minimum přehlednutí a chyb. Také lze poznat, že autorku pedagogická praxe zjevně osobně zajímá. Dokázala nastudovat potřebné prameny, které tvůrčím způsobem aplikovala. **Doporučuji práci k úspěšné obhajobě, navrhuji klasifikaci výborně.** Při obhajobě by autorka mohla objasnit z prožitých a zaznamenaných zkušeností, jak v praxi působí metody M. Montessori.

Praha, 17. 5. 2018

doc. JUDr. Stanislav Příbyl, Ph.D., Th.D., J.C.D.